

"মৰমৰ সন্তানসকল – সদায় আনন্দত থাকিলে স্মৃতিৰ যাত্ৰা সহজ হৈ যাব, স্মৰণৰ দ্বাৰাহে 21 জন্মৰ কাৰণে পুণ্য আত্মা হ'বগৈ"

***প্ৰশ্ন :- তোমালোকৰ সকলোতকৈ ভাল চাৰ্ভেণ্ট (সেৱক) অথবা গোলাম কোন?**

***উত্তৰ:-** প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ অথবা বিজ্ঞানৰ আবিষ্কাৰ, যাৰ দ্বাৰা গোটেই বিশ্বৰ আৱৰ্জনা চাফা হয়। এয়া তোমালোকৰ সকলোতকৈ ভাল চাৰ্ভেণ্ট অথবা গোলাম যিয়ে চাফা কৰাত সহায় কৰে। গোটেই প্ৰকৃতি তোমালোকৰ অধিকাৰত থাকে।

ওঁম্ শান্তি। মৰমৰ আত্মিক সন্তানসকলে কি কৰি আছে? যুদ্ধ ক্ষেত্ৰত থিয় হৈ আছে। থিয় হৈতো থকা নাই, তোমালোকতো বহি আছে। তোমালোকৰ সেনা কিমান ভাল। ইয়াক কোৱা হয় আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সেনা। আত্মিক পিতাৰ সৈতে যোগ লগাই ৰাৱণৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ কিমান সহজ পুৰুষাৰ্থ কৰায়। তোমালোকক কোৱা হয় গুপ্ত সেনা, গুপ্ত মহাবীৰ। তোমালোকে পাঁচ বিকাৰৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰা, ইয়াৰ ভিতৰত প্ৰথম হৈছে দেহ-অভিমান। পিতাই বিশ্বৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ বা বিশ্বত শান্তি স্থাপনা কৰিবলৈ কিমান সহজ যুক্তি শুনায়। তোমালোক সন্তানসকলৰ বাহিৰে আৰু অন্য কোনেও নাজানে। তোমালোকে বিশ্বত শান্তি স্থাপনা কৰি আছে। তাত অশান্তি, দুখ, ৰোগৰ নাম চিহ্ন নাথাকে। তোমালোকে এই পঢ়াৰ দ্বাৰাই নতুন সৃষ্টিৰ মালিক হোৱা। পিতাই কয় - মৰমৰ সন্তানসকল, কামৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰি 21 জন্মৰ কাৰণে জগতজিৎ হোৱা। এয়াতো বহুত সহজ। তোমালোক হ'লা শিৱ বাবাৰ আত্মিক সেনা। ৰামৰ কথা নহয়, কৃষ্ণৰো কথা নহয়। পৰমপিতা পৰমাত্মাক ৰাম বুলি কোৱা হয়। বাকী সেয়া ৰামৰ যি সেনা আদি দেখুৱায়, সেয়া সকলো ভুল। গোৱাও হয় "জ্ঞান সূৰ্য প্ৰকট হ'ল, অজ্ঞান অন্ধকাৰ বিনাশ হ'ল"। কলিযুগ হৈছে ঘোৰ অন্ধকাৰ। কিমান যে যুদ্ধ-বিগ্ৰহ, মাৰামাৰী। সত্যযুগত এইবোৰ নাথাকে। চোৱা তোমালোকে নিজৰ ৰাজ্য কেনেকৈ স্থাপনা কৰা। কোনোধৰণৰ হাত-ভৰি চলাবলগীয়া নহয়, ইয়াত কেৱল দেহ ভাৱ এৰিব লাগে। ঘৰত থাকিলেও প্ৰথমে এইটো অভ্যাস কৰা – মই আত্মাহে, দেহ নহয়। তোমালোক আত্মাসকলেই 84 জন্ম ভোগ কৰা। এতিয়া তোমালোকৰ অন্তিম জন্ম। পুৰণা সৃষ্টিৰ সমাপ্তি হ'ব। ইয়াক পুৰুষোত্তম সংগম যুগৰ লীপ যুগ বুলি কোৱা হয়। টিকনি সৰু নহয় জানো। ব্ৰাহ্মণৰ টিকনি বিখ্যাত। পিতাই কিমান সহজকৈ বুজায়। তোমালোকে প্ৰত্যেক 5 হাজাৰ বছৰৰ মূৰত আহি পিতাৰ দ্বাৰা এয়া পঢ়া, ৰাজ্য প্ৰাপ্ত কৰাৰ বাবে। লক্ষ্য-উদ্দেশ্যও সন্মুখত আছে - শিৱ বাবাৰ দ্বাৰা আমি এয়া (লক্ষ্মী-নাৰায়ণ) হ'ব লাগে। হয় সন্তানসকল, কিয় নহয়? কেৱল দেহ-অভিমান ত্যাগ কৰি নিজকে আত্মা বুলি বুজি মোক পিতাক স্মৰণ কৰিলে পাপ খণ্ডন হ'ব। তোমালোকে জানা যে এই জন্মত পাৱন হ'লে আমি 21 জন্ম পুণ্য আত্মা হ'মগৈ পিছত অৱনতি আৰম্ভ হয়। এয়াও জানা আমিহে 84 চক্ৰত আছোঁ। গোটেই সৃষ্টিতো নাই। 84 চক্ৰসকল আৰু এই ধৰ্মাৱলম্বীসকলহে আহিব। সত্যযুগ আৰু ত্ৰেতা পিতাইহে স্থাপনা কৰে। যিটো এতিয়া কৰি আছে দ্বাপৰ-কলিযুগ আকৌ হৈছে ৰাৱণৰ স্থাপনা। ৰাৱণৰ চিত্ৰও আছে নহয় জানো। ওপৰত গাধৰ মূৰ। বিকাৰী গাধ হৈ যায়। তোমালোকে বুজিও পোৱা - আমি কি আছিলো! এইখন হৈছেই পাপ আত্মাৰ জগত। পাপ আত্মাৰ জগতত কোটি-কোটি মনুষ্য আছে। পুণ্য আত্মাৰ জগতত আৰম্ভণিতে 9 লাখ থাকে। তোমালোকে এতিয়া গোটেই বিশ্বৰ মালিক

হোৱা। এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণ বিশ্বৰ মালিক নাছিল জানো। স্বৰ্গৰ বাদশ্বাহী নিশ্চয় পিতায়ে দিব। পিতাই কয় - মই তোমালোকক বিশ্বৰ বাদশ্বাহী দিবলৈ আহিছো। এতিয়া নিশ্চয় পাৱন হ'ব লাগে। তথাপি মৃত্যুলোকৰ এই অন্তিম জন্ম পবিত্ৰ হোৱা। এই পুৰণি সৃষ্টিৰ বিনাশ সন্মুখত তৈয়াৰ হৈ আছে। বোমা আদি সকলো এনেকৈ তৈয়াৰ কৰি আছে যে তাত ঘৰত বহিয়েই শেষ কৰি দিব। কোৱাও হয় ঘৰত বহিয়েই পুৰণি সৃষ্টিৰ বিনাশ কৰি দিব। এই বোমা আদি ঘৰত বহিয়েই এনেকৈ এৰিব যে গোটেই সৃষ্টি শেষ কৰি দিব। তোমালোক সন্তানসকল ঘৰত বহিয়েই যোগ বলেৰে বিশ্বৰ মালিক হৈ যোৱা। তোমালোকে যোগ বলেৰে শান্তি স্থাপনা কৰি আছা। তেওঁলোকে বিজ্ঞানৰ বলেৰে সৃষ্টি নাশ কৰি দিব। সেয়া (বিজ্ঞান) হৈছে তোমালোকৰ চাৰ্ভেণ্ট। তোমালোকৰ সেৱা কৰি আছে। পুৰণি সৃষ্টি নাশ কৰি দিয়ে। প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ আদি এয়া তোমালোকৰ গোলাম হৈ যায়। গোটেই প্ৰকৃতি তোমালোকৰ গোলাম হৈ যায়। কেৱল তোমালোকে পিতাৰ সৈতে যোগযুক্ত হোৱা। গতিকে তোমালোক সন্তানসকলৰ অন্তৰ বহুত আনন্দিত হোৱা উচিত। এনেকুৱা মৰমৰ পিতাক কিমান স্মৰণ কৰা উচিত। এই ভাৰত পুৰা শিৱালয় আছিল। সত্যযুগত সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী, ইয়াত হৈছে বিকাৰী। এতিয়া তোমালোকৰ স্মৃতি উদয় হৈছে - যথাযথ পিতাই আমাক কৈছে যে বেয়া নাচাবা..... বেয়া কথা নুশুনাব। মুখেৰে নকবাও। পিতাই বুজায় - তোমালোক কিমান লেতেৰা হৈ গৈছা। তোমালোকৰ ওচৰতো প্ৰচুৰ ধন আছিল। তোমালোক স্বৰ্গৰ মালিক আছিল। এতিয়া তোমালোক স্বৰ্গৰ সলনি নৰকৰ মালিক হৈ গৈছা। এয়াও ড্ৰামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। প্ৰত্যেক 5 হাজাৰ বছৰৰ মূৰত তোমালোক সন্তানসকলক মই এই ৰৌৰৱ নৰকৰ পৰা উলিয়াই স্বৰ্গলৈ লৈ যাওঁ। আত্মিক সন্তানসকল, কি তোমালোকে মোৰ কথা নামানিবা? পৰমাত্মাই কয় - তোমালোক পবিত্ৰ সৃষ্টিৰ মালিক হোৱা তেন্তে কি নহ'বা নেকি?

বিনাশতো নিশ্চয় হ'ব। এই যোগবলেৰেই তোমালোকৰ জন্ম-জন্মান্তৰৰ পাপ খণ্ডন হ'ব। বাকী জন্ম-জন্মান্তৰৰ পাপ খণ্ডন হ'বলৈ সময় লাগে। সন্তানসকল আৰম্ভণিৰ পৰাই আহিছে, 10 শতাংশও যোগ নালাগে সেয়েহে পাপ খণ্ডন নহয়। নতুনকৈ অহা সন্তানসকল সোনকালে যোগী হৈ যায় সেয়েহে পাপ খণ্ডন হৈ যায় আৰু সেৱা কৰিবলৈ লাগি যায়। তোমালোক সন্তানসকলে বুজি পোৱা এতিয়া আমি উভতি যাব লাগিব। পিতা লৈ যাবলৈ আহিছে। পাপ-আত্মাতো শান্তিধাম-সুখধামলৈ যাব নোৱাৰে। তেওঁলোকতো দুখধামতে থাকে সেয়েহে এতিয়া পিতাই কয় - মোক স্মৰণ কৰিলে তোমালোকৰ পাপ ভস্ম হৈ যাব। হেৰ' সন্তানসকল গুল-গুল (ফুল) হৈ যোৱা। দৈৱী কূলত কলংক নলগাবা। তোমালোক বিকাৰী হোৱাৰ বাবে কিমান দুখী হৈ গৈছা। এয়াও ড্ৰামাৰ খেল ৰচি থোৱা আছে। পবিত্ৰ নহ'লে পবিত্ৰ সৃষ্টি স্বৰ্গত আহিব নোৱাৰিবা। ভাৰত স্বৰ্গ আছিল, কৃষ্ণপুৰীত আছিল, এতিয়া নৰকবাসী। সেয়েহে তোমালোক সন্তানসকলে আনন্দেৰে বিকাৰ ত্যাগ কৰিব লাগে। বিহ পান ততালিকে এৰিব লাগে। বিহ পান কৰি থাকিলে তোমালোক জানো বৈকুণ্ঠলৈ যাব পাৰিবা। এতিয়া এয়া (লক্ষ্মী-নাৰায়ণ) হ'বলৈ তোমালোক পবিত্ৰ নিশ্চয় হ'ব লাগে। তোমালোকে বুজাব পাৰা - এওঁলোকে এই ৰাজ্য কেনেকৈ প্ৰাপ্ত কৰিলে? ৰাজযোগৰ দ্বাৰা। এয়া পঢ়া নহয় জানো। যিদৰে বেৰিষ্টাৰ যোগ, চাৰ্জন যোগ থাকে। চাৰ্জনৰ সৈতে যোগ লগালে চাৰ্জন হ'বগৈ। এয়া আকৌ হৈছে ভগৱানুৱাচ। ৰথত কেনেকৈ প্ৰৱেশ কৰে? এনেকৈ কয় বহুত জন্মৰ অন্তিম জন্মত এওঁৰ শৰীৰত বহি তোমালোকক জ্ঞান দিওঁ। জানো যে এওঁ বিশ্বৰ

মালিক পবিত্ৰ আছিল। এতিয়া পতিত, কঙাল হৈছে পুনৰ এওঁ প্ৰথম স্থানত যাব। এওঁৰ শৰীৰতে প্ৰৱেশ কৰি তোমালোক সন্তানসকলক জ্ঞান দিয়ে। বেহদৰ পিতাই কয় - সন্তানসকল, পবিত্ৰ হোৱা তেতিয়া সদায় সুখী হ'বা। সত্যযুগ হৈছে অমৰলোক, দ্বাপৰ-কলিযুগ হৈছে মৃত্যুলোক। কিমান ভালদৰে সন্তানসকলক বুজায়। ইয়াত দেহী-অভিমানী হয় পুনৰ দেহ-অভিমাতে আহি মায়াৰ ওচৰত পৰাজিত হৈ যায়। মায়াৰ এটাই টোপ (গুলি) এনেকৈ লাগে যে একেবাৰে গাঁতত পৰি যায়। পিতাই কয় এয়া হৈছে গাঁত। এয়া জানো সুখ! তেন্তে স্বৰ্গ কেনেকুৱা হ'ব ভাবা! চোৱা এই দেৱতাসকলৰ জীৱন ধাৰণৰ প্ৰণালী কেনেকুৱা। নামেই হৈছে স্বৰ্গ। তোমালোকক স্বৰ্গৰ মালিক কৰি তোলে তথাপি কয় - মই বিহ নিশ্চয় পান কৰিম! তেন্তে স্বৰ্গত আহিব নোৱাৰিব। শাস্তিও বহুত খাব। তোমালোক সন্তানসকলৰ হৈছে মায়াৰ সৈতে যুদ্ধ। দেহ-অভিমানত আহি বহুত ছিঃ-ছিঃ কাম কৰে। এনেকৈ ভাবে মোক জানো কোনোবাই দেখিব। ক্ৰোধ-লোভ এয়াতো প্ৰায়ভেট (গোপন) নহয়। কাম বিকাৰত প্ৰায়ভেটী (গোপনীয়তা) চলে। মুখ কলা কৰি দিয়ে। কলা মুখ কৰি-কৰি তোমালোক বগাৰ পৰা শ্যাম বৰণীয়া হৈ গৈছা সেইবাবে গোটেই সৃষ্টিও তোমালোকৰ পিছে পিছে আহি গ'ল। এনেকুৱা পতিত সৃষ্টিক নিশ্চয় পৰিৱৰ্তন কৰিব লাগে। পিতাই কয় - তোমালোকৰ লাজ নালাগে, এটা জন্মৰ বাবে পবিত্ৰ নোহোৱা।

ভগৱানুৱাচ - কাম হৈছে মহাশত্ৰু। বাস্তৱতে তোমালোক স্বৰ্গবাসী আছিল। তেতিয়া বহুত ধনবান আছিল। তাৰ কথাই নুসুধিবা। সন্তানসকলে কয় - বাবা আমাৰ চহৰলৈ ব'লা। কি কাঁইটৰ জংঘলত বান্দৰ বিলাকক চাবলৈ যাম! তোমালোক সন্তানসকলে ড্ৰামা অনুসাৰে সেৱা কৰিবই লাগিব। গোৱাও হয় - যেনে পিতা তেনে সন্তান। সন্তানসকলেহে গৈ সকলোৰে কল্যাণ কৰিব লাগে। পিতাই সন্তানসকলক বুজায় - এইটো পাহৰি নাযাবা, আমি যুদ্ধক্ষেত্ৰত আছো। তোমালোকৰ যুদ্ধ 5 বিকাৰৰ সৈতে। এই জ্ঞান মার্গ একেবাৰে বেলেগ। পিতাই কয় - মই তোমালোকক 21 জন্মলৈ স্বৰ্গৰ মালিক কৰি তোলে, আকৌ কোনে তোমালোকক নৰকবাসী কৰি তোলে? ৰাৱণে। পাৰ্থক্যতো দেখা পোৱা নহয় জানো। জন্ম-জন্মান্তৰ তোমালোক ভক্তি মার্গত গুৰুৰ শৰণাপন্ন হ'লা, একোৱে নাপালা। এওঁক সৎগুৰু বুলি কোৱা হয়। শিখসকলে কয় - সৎগুৰু অকাল মূৰ্ত। তেওঁক কেতিয়াও কালে গ্ৰাস নকৰে। সেই সৎগুৰুতো হৈছে কালৰো কাল। পিতাই কয় - মই তোমালোক সকলোকে কালৰ হাতোৰাৰ পৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ আহিছো। সত্যযুগত আকৌ কাল নাহেই, সেইখনক অমৰলোক বুলি কোৱা হয়। এতিয়া তোমালোকে শ্ৰীমতত অমৰলোক সত্যযুগৰ মালিক হৈ আছা। তোমালোকৰ যুদ্ধ চোৱা কেনেকুৱা। গোটেই জগতে এজনে-আনজনৰ লগত হাই-কাজিয়া কৰি থাকে। তোমালোকৰ আকৌ যুদ্ধ হৈছে 5 বিকাৰ ৰাৱণৰ সৈতে। ৰাৱণৰ ওপৰত বিজয়ী হোৱা। এয়া হৈছে অন্তিম জন্ম।

পিতাই কয় - মই গৰিব নিবাসী। ইয়াত গৰিবহে আহে। ধনবানসকলৰতো ভাগ্যতে নাই। ধনৰ নিচাতে মত্ত হৈ থাকে। এই সকলোবোৰ বিনাশ হৈ যাব। বাকী অলপ সময় আছে। ড্ৰামাৰ প্লেন (পৰিকল্পনা) আছে নহয় জানো। এয়া ইমান যি বোমা আদি বনাইছে, সেয়া কামত নিশ্চয় লগাব। আগতেতো যুদ্ধ কাঁড়, তৰোৱাল, বন্দুক আদিৰে কৰিছিল। এতিয়াতো এনেকুৱা বোমা আদি উলিয়াইছে যে ঘৰত বহিয়েই নাশ কৰি দিব। এই

বস্তুবোৰ জানো ৰাখি থ'বলৈ বনাইছে! কেতিয়ালৈকে ৰাখিব। পিতা আহিছে যেতিয়া বিনাশো নিশ্চয় হ'ব। ড্ৰামাৰ চক্ৰ ঘূৰিয়েই থাকে, তোমালোকৰ ৰাজ্য নিশ্চয় স্থাপনা হ'ব। এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণে কেতিয়াও যুদ্ধ নকৰে। শাস্ত্ৰত দেখুৱাইছে – অসুৰ আৰু দেৱতাসকলৰ যুদ্ধ হ'ল কিন্তু সেয়া সত্যযুগৰ, অসুৰ হৈছে কলিযুগৰ। কেনেকৈ দুয়ো লগ হ'ব যে যুদ্ধ কৰিব। এতিয়া তোমালোকে বুজিছা যে আমি 5 বিকাৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি আছো। ইয়াৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰি সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী হৈ নিৰ্বিকাৰী সৃষ্টিৰ মালিক হৈ যামগৈ। উঠোঁতে-বহোঁতে পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। দৈৱীগুণ ধাৰণ কৰিব লাগে। এইখন পূৰ্ব নিৰ্ধাৰিত ড্ৰামা। কোনো-কোনোৰ ভাগ্যতেই নাই। যোগবল থাকিলেহে বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। সম্পূৰ্ণ হ'লেহে সম্পূৰ্ণ সৃষ্টিত আহিব পাৰিবা। পিতাইও শংখ ধ্বনি কৰি থাকে। তেওঁলোকে আকৌ ভক্তি মাৰ্গত শংখ বা বাঁহী আদি বনাইছে। পিতাইতো এই মুখৰ দ্বাৰা বুজায়। এয়া হৈছে ৰাজযোগৰ পঢ়া। বহুত সহজ পঢ়া। পিতাক স্মৰণ কৰা আৰু ৰাজ্যক স্মৰণ কৰা। বেহদৰ পিতাক চিনি লোৱা আৰু ৰাজ্য লোৱা। এই সৃষ্টিক পাহৰি যোৱা। তোমালোক হৈছা বেহদৰ সন্ধ্যাসী। এইটো জানা যে পুৰণি সৃষ্টিৰ সকলো নাশ হৈ যাব। এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ৰাজ্যত কেৱল ভাৰতহে আছিল। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) নিজৰ দৈৱী কূলত কলংক লগাব নালাগে। গুল-গুল (ফুল) হ'ব লাগে। অনেক আত্মাৰ কল্যাণৰ সেৱা কৰি পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাব লাগে।
- (2) সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী হ'বলৈ বেয়া কথা শুনিবও নালাগে আৰু মুখেৰেও ক'বও নালাগে। বেয়া নুশুনিবা, বেয়া নকবা..... দেহ-অভিমানৰ বশৱৰ্তী হৈ কোনোধৰণৰ ছিঃ-ছিঃ কাম কৰিব নালাগে।

***বৰদান:-** বৈৰাগ্য বৃত্তিৰ দ্বাৰা এই অসাৰ সংসাৰৰ আসক্তিৰ পৰা মুক্ত হৈ থাকোঁতা সঁচা ৰাজস্বামি হোৱা

ৰাজস্বামি অৰ্থাৎ ৰাজ্য থকা সত্ত্বেও বেহদৰ বৈৰাগী, দেহ আৰু দেহৰ পুৰণি সৃষ্টিৰ প্ৰতি অলপো আসক্তি নাই কিয়নো এইটো জানে যে এই পুৰণি সৃষ্টি হৈছেই অসাৰ সংসাৰ, ইয়াত কোনো সাৰ নাই। অসাৰ সংসাৰত ব্ৰাহ্মণৰ শ্ৰেষ্ঠ সংসাৰ পাই গ'লা সেইবাবে সেই সংসাৰৰ পৰা বেহদৰ বৈৰাগ্য অৰ্থাৎ কোনো আসক্তি নাই। যেতিয়া কাৰো প্ৰতি আসক্তি বা বশ্যতা নাথাকে তেতিয়া ৰাজস্বামি বা তপস্বী বুলি কোৱা হ'ব।

***শ্লোগান:-** যুক্তিযুক্ত বাণী সেয়াই যি মধুৰ আৰু শুভ ভাৱনা সম্পন্ন হয়।

ওঁম্ শান্তি!!
